

Φεβρουάριος 2013

Άγαπητοί μας φίλοι,
Χαίρετε πάντοτε

Δέν μπορούμε νά μή αναφερθοῦμε καί νά μή σχολιάσουμε δύο βασικά θέματα, τά ὅποια σχετίζονται μέ τά Σχολεῖα καί γενικῶς τή μαθητική ζωή.

Τό πρῶτο εἶναι τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν. Καταβάλλεται προσπάθεια ἀπό τοὺς ὑπευθύνους τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας νά ἀλλάξει καί νά γίνει θρησκευτολογικό. Νά χάσει δηλαδή τόν ὁμολογιακό χαρακτῆρα καί νά γίνει ἀπλῶς γνωσιολογικό. Νά παύσουν οἱ μαθητές νά μαθαίνουν τήν πίστη τους καί νά ἀσχολοῦνται μέ τά θρησκευτά ἄλλων λαῶν. Αὐτό εἶναι ἀπαράδεκτο γιά τήν πατρίδα μας, πού εἶναι στήν πλειονότητα ὀρθόδοξη καί τά παιδιά τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀπαραίτητο νά διδαχθοῦν τήν πίστη τους.

Σέ περίπτωση ὅμως πού γίνει δεκτό ὡς θρησκευτολογικό τό μάθημα, τότε ὅπωςδήποτε ἐπιβάλλεται τά παιδιά νά φοιτοῦν στό Κατηχητικό. Ἡ Ἐκκλησία δηλαδή δέν θά παύσει νά κατηχεῖ τά παιδιά της. Καλοῦμε τοὺς μαθητές νά δίδουν μαρτυρία, ὅσο ἐξαρτᾶται ἀπό αὐτούς καί νά δηλώνουν ὅτι θέλουν τό μάθημα νά γίνεται ἔτσι ὥστε νά μεταδίδονται οἱ ἀλήθειες τῆς ὀρθόδοξης πίστεως.

Τό δεύτερον εἶναι μιά θλιβερή διαπίστωση πού ἔκανε μιά ἔρευνα σχετικά μέ τό πῶς βλέπουν οἱ μαθητές τό Σχολεῖο. Τά στοιχεῖα τά γνωρίζαμε καί δέν μᾶς ἐκπλήττουν. Οἱ περισσότεροι μαθητές δέν θέλουν τό Σχολεῖο καί τό ἀποστρέφονται. Δέν ἔχουν ὄρεξη γιά διάβασμα καί ἀσχολοῦνται μέ ἄλλες δραστηριότητες ἐκτός Σχολείου. Δέν μπορούμε νά κατηγορήσουμε τοὺς μαθητές, μπορούμε ὅμως νά τοὺς προτείνουμε νά προσπαθήσουν μέσα ἀπό αὐτές τίς συνθῆκες νά διατηρήσουν τήν ὄρεξη γιά μάθηση καί νά κάνουν ὅ,τι ἐξαρτᾶται ἀπό αὐτούς, ὥστε κατά τό δυνατόν τό Σχολεῖο νά λειτουργεῖ σωστά.

Ἄν θέλει ὁ Θεός, τό προσεχές τεῦχος τῆς Κιβωτοῦ θά κυκλοφορήσει τόν Μάρτιο. Παρακαλοῦνται ὅσοι μποροῦν νά στείλουν ὅ,τι ἔχουν ἢ καί νά ἐτοιμάσουν γιά τό περιοδικό. Σᾶς ὑπενθυμίζουμε καί τό διαγωνισμό ἀνεκδότων. Στείλτε μας ὅ,τι

ἔχετε.

Τέλος δημοσιεύουμε μία προσευχή στήν Παναγία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, πού μπορεῖτε νά τήν χρησιμοποιεῖτε τώρα μέ τήν ἀρχήν τοῦ Τριωδίου.

«ὦ Παρθένε θεία...πῶς νά περιγράψω ὅλες σου τίς χάριτες; Πῶς νά σέ δοξάσω, τόν θησαυρόν τῆς δόξης; Καί μόνο ἡ δική σου μνήμη ἀγιάζει αὐτόν πού σέ ἐπικαλεῖται. Κι ἕνα μόνο νεῦμα πρός ἐσένα κάμνει τό νοῦ μας πιό καθαρό, ἀνυψώνοντάς τον ἀμέσως σέ θεῖο ὕψος. Μέ τή δική σου μεσολάβηση γίνεται πιό καθαρό τό μάτι τῆς διάνοιας· φωτίζεται τό πνεῦμα μέ τήν ἔλευση τοῦ θείου Πνεύματος. Διότι ἔγινες οἰκονόμος καί φρούριο χαρίτων, ὄχι γιά νά τίς κρατήσεις ἀποκλειστικά καί μόνο γιά τόν ἑαυτό σου, ἀλλά γιά νά γεμίσεις τά σύμπαντα μέ τή Χάρη. Καί βέβαια ὁ οἰκονόμος τῶν ἀκένωτων θησαυρῶν εἶναι ἐπόπτης, γιά νά ἐπιβλέπει τή διανομή. Γιά ποιό λόγο ἄλλωστε νά κρατήσει κανεῖς κλειδωμένο τόν πλοῦτο, ἀφοῦ δέ κινδυνεύει νά μειωθεῖ;

Μετάδωσε λοιπόν, Δέσποινα, πλουσιοπάροχα σέ ὅλο τό λαό σου, στό κτῆμα αὐτό τό δικό σου, τήν εὐσπλαχνία καί τίς χάριτές σου. Ἀπάλλαξέ μας ἀπό τά δεινά πού μᾶς ἔχουν κατακυριεύσει. Βλέπεις ἀπό πόσες καί τί εἴδους συμφορές καταπονούμεθα, δικές μας καί ξένες, οἱ ὁποῖες προέρχονται ἀπό ἐξωτερικές καί ἐσωτερικές αἰτίες. Ὅλα μέ τή δική σου δύναμη μεταμόρφωσέ τα πρός τό καλύτερο, ἀφενός μὲν συμφιλιώνοντας τοὺς ὁμοεθνεῖς μας μεταξύ τους καί ἀφετέρου ἀπομακρύνοντας τοὺς ἐξωτερικούς ἐχθρούς, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐπιτίθενται σάν ἄγρια θηρία. Δῶσε ἀντιστάθμισμα στά δικά μας πάθη τή δική σου βοήθεια καί θεραπεία, προσφέροντας καί στίς ψυχές καί στά σώματα πλούσια τή χάρη σου καί διαρκή. Κι ἂν δέν τήν χωροῦμε, κάνε μας πιό χωρητικούς καί μέ τέτοια εὐρύτητα πνεύματος, ὥστε νά δοξάζουμε, σωζόμενοι καί ἐνδυναμούμενοι ἀπό τή δική σου χάρη, τόν προαιώνιο Λόγο, ὁ Ὅποῖος ἔλαβε σάρκα ἀπό σένα, μαζί μέ τόν ἄναρχο Πατέρα Του καί τό ζωοποιό Πνεῦμα, νῦν καί ἀεὶ καί στοὺς ἀτελεύτητους αἰῶνες. Ἀμήν. (P.G. 151,473)